

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΡΑΣΗΣ της ΔΙΟΙΚΟΥΣΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ της ΠΟΣΔΕΠ

για το 9^ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ

εισήγηση της ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗΣ Πανεπιστημιακών

Η χρονική περίοδος μεταξύ του 7^{ου} και του 9^{ου} Συνεδρίου της ΠΟΣΔΕΠ, (2005 – 2008), είναι η κρίσιμότερη της πρόσφατης –τουλάχιστον- ιστορίας του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου.

Η περίοδος αυτή χαρακτηρίστηκε από τη γενικευμένη επίθεση της κυβέρνησης στο δημόσιο Πανεπιστήμιο με δυσφήμιση, συστηματική υποχρηματοδότηση και μια σαρωτική αναδιάρθρωση που άρχισε να προετοιμάζεται από τις προηγούμενες κυβερνήσεις και υπουργούς Παιδείας του ΠΑΣΟΚ, η οποία, αν εφαρμοστεί, θα αλλάξει τον χαρακτήρα και τον κοινωνικό ρόλο του ελληνικού δημόσιου Πανεπιστημίου, σύμφωνα με τη «διαδικασία της Μπολόνια» και τον Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας.

Χαρακτηρίστηκε επίσης από τον ανυποχώρητο αγώνα πανεπιστημιακών και φοιτητών και συνολικά της εκπαιδευτικής κοινότητας για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης και την αποτροπή της αντιμεταρρύθμισής της.

Στο διάστημα 2007-2008, η κυβέρνηση επιχείρησε να "ολοκληρώσει" την αντιμεταρρύθμιση, με το Π.Δ. για τα συγγράμματα, τον νόμο για την έρευνα, με εκβιασμούς για χρηματοδότηση μέσω τετραετών συμβάσεων, τον "πρότυπο εσωτερικό κανονισμό", τον νόμο για τις μεταπτυχιακές σπουδές, το νόμο για τα "κολέγια" και μας επιφυλάσσει προεδρικό διάταγμα για την ενσωμάτωση της Οδηγίας της Ε.Ε. 36/2005 στο ελληνικό δίκαιο για τη νομιμοποίηση της ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, παρακάμπτοντας το ίδιο το Σύνταγμα!

Η αναδιάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης αποτέλεσε κεντρική συνιστώσα των "μεταρρυθμίσεων" γενικά, για την ακύρωση, απαξίωση των δημόσιων και κοινωνικών αγαθών και λειτουργιών, για την εμπορευματοποίηση και την ιδιωτικοποίησή τους. Η ίδια πολιτική εφαρμόστηκε στην κοινωνική ασφάλιση (ταμεία, ασφαλιστικό), στις εργασιακές σχέσεις, στις δημόσιες επικοινωνίες και τις συγκοινωνίες (λιμάνια, ΟΤΕ, Ολυμπιακή κλπ).

Οι πανεπιστημιακοί βιώνουμε μαζί με όλους τους εργαζόμενους τις δραματικές συνέπειες της οικονομικής κρίσης και της ύφεσης της οικονομίας, αλλά και τις αντιλαϊκές επιλογές που υιοθετούνται για την αντιμετώπισή της με πρώτα θύματα τους νέους, που τους στερούν το μέλλον.

Η εξέγερση των νέων το Δεκέμβρη, με τη δολοφονία του Αλέξη Γρηγορόπουλου, ανέδειξε με δραματικό τρόπο αυτή την πραγματικότητα.

Τα πανεπιστημιακά κινήματα σε Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία, Πορτογαλία, Ιρλανδία κ.λπ. αναδεικνύουν την αποτυχία των κυβερνήσεων να ιδιωτικοποιήσουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο.

Το 8^ο Συνέδριο και η συνέχιση του αγώνα

Με απόφασή του το 8^ο Συνέδριο της ΠΟΣΔΕΠ, με την μαζικότερη ως τότε συμμετοχή των πανεπιστημιακών, απέρριψε με συντριπτική πλειοψηφία τον νέο "νόμο πλαίσιο" της κυβέρνησης, χαρακτηρίζοντάς τον αντιδημοκρατικό, αντισυνταγματικό και ανεφάρμοστο. Στον αγώνα για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, μαζί με την ακύρωση και απόσυρση του νέου νόμου και των υπόλοιπων νομοθετημάτων που μέχρι τώρα ψήφισε η κυβέρνηση, άμεση προτεραιότητα είχαν και έχουν και τα αιτήματα για το Πανεπιστήμιο που διεκδικούμε.

Σε όλη μας την πορεία με τις εισηγήσεις, τις αποφάσεις, τις συνεργασίες και τις κινητοποιήσεις που προωθήσαμε, η θέση και η στάση μας ακολούθησαν αυτή την κατεύθυνση συνολικά.

Η πολιτική της κυβέρνησης και τα μέσα που χρησιμοποιεί

Η κυβέρνηση προωθεί σαν "μεταρρύθμιση" την υποβάθμιση, την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης και της έρευνας, τη μετατροπή του δημοκρατικού δημόσιου Πανεπιστημίου σε αυταρχικό εκπαιδευτήριο, που θα λειτουργεί σαν ιδιωτική επιχείρηση, χωρίς ελευθερία στη διδασκαλία και την έρευνα και χωρίς ελεύθερη διακίνηση ιδεών. Μια αναδιάρθρωση όχι σύμφωνα με τις ανάγκες της κοινωνίας, αλλά σύμφωνα με τις επιταγές της αγοράς και των επιχειρήσεων, όπως ορίζει η διαδικασία της Μπολόνια και ο Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας.

Για να εξυπηρετηθούν επιχειρηματικά συμφέροντα χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των ΗΠΑ που κερδοσκοπούν με την εξαγωγή "υπηρεσιών τριτοβάθμιας εκπαίδευσης", αλλά και εγχώριων επιχειρήσεων, που με τα Κέντρα Ελευθέρων Σπουδών και τα Κολέγια επιδίδονται σε "εμπόριο ελπίδων" για τους νέους, η κυβέρνηση, αφού απέτυχε να αναθεωρήσει το άρθρο 16 του Συντάγματος και να επιβάλει τα ιδιωτικά Πανεπιστήμια, νομιμοποίησε τη λειτουργία ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με το νόμο για τα

"Κολέγια". Και "αξιοποιώντας" την Οδηγία της ΕΕ 36/2005 ετοιμάζει ΠΔ για να δώσει, μέσω της αναγνώρισης ίδιων επαγγελματικών δικαιωμάτων, ίδια αξία στους τίτλους σπουδών των "Κολεγίων" με τα πτυχία των ελληνικών δημόσιων Πανεπιστημίων.

Για να επιβάλει αυτή την καταστροφική για τη δημόσια παιδεία και αντιλαϊκή πολιτική η κυβέρνηση χρησιμοποίησε όλα τα μέσα:

Συστηματική **δυσφήμιση** των Πανεπιστημίων και των πανεπιστημιακών δασκάλων και του έργου που επιτελούν. (Θυμίζουμε: αιτία της ανεργίας των πτυχιούχων η "ανεπάρκεια" εφοδίων που τους προσφέρουν τα Πανεπιστήμια - αιτιολόγηση της "μεταρρύθμισης", "δεν θα ρίξουμε χρήματα σε τρύπιο πιθάρι", "τα δημόσια Πανεπιστήμια χρειάζονται το σοκ των ιδιωτικών για να αναπτυχθούν" κ.α.).

Συστηματική **υποχρηματοδότηση** των Πανεπιστημίων και υποβάθμιση της θέσης και του ρόλου των πανεπιστημιακών. Με αυτόν το μεγάλο "εκβιασμό" ωθούνται τα δημόσια Πανεπιστήμια, μπροστά στον οικονομικό μαρασμό, να εξασφαλίσουν δικούς τους πόρους, πουλώνοντας τα προϊόντα της ερευνητικής τους δραστηριότητας και επιβάλλοντας δίδακτρα (αρχίζοντας από τα μεταπτυχιακά). Έτσι εδραιώνεται σταδιακά το επιχειρηματικό Πανεπιστήμιο.

Εκβιασμούς ότι δεν θα υπάρξει χρηματοδότηση αν δεν εφαρμοστούν οι ρυθμίσεις της "μεταρρύθμισης" ("αξιολόγηση" – πιστωτικές μονάδες, πρότυπος εσωτερικός κανονισμός, νόμος για τις μεταπτυχιακές σπουδές).

Καταστολή και ωμή αστυνομική βία και διώξεις εναντίον όσων αντιδρούν σε αυτή την πολιτική υπερασπιζόμενοι το δημόσιο Πανεπιστήμιο (ξυλοδαρμοί, χημικά, δίκες διαδηλωτών για να καμφθούν τα συλλαλητήρια και οι εκδηλώσεις διαμαρτυρίας του πανεπιστημιακού κινήματος και του κινήματος παιδείας).

Οι επιλογές της ΠΟΣΔΕΠ και οι αντιδράσεις

Η ΠΟΣΔΕΠ εγκαίρως ανέδειξε μέσα από τις δημοκρατικές συλλογικές λειτουργίες της (Συνέδρια, ΔΕ, ΕΓ, ΓΣ Συλλόγων) το χαρακτήρα, τη σημασία και τις δραματικές συνέπειες της "μεταρρύθμισης" για την ανώτατη εκπαίδευση και την κοινωνία και ιδιαίτερα για τους νέους. Έδειξε ότι αυτή οδηγεί στην υποβάθμιση των σπουδών, στην απαξίωση των πτυχίων και στην ακύρωση των συλλογικών επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των ελληνικών δημόσιων Πανεπιστημίων και στην επιβολή της ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Γι αυτό ήταν σαφής η απορριπτική τοποθέτηση της Ομοσπονδίας σ' αυτήν την πολιτική και τις νομοθετικές ρυθμίσεις που επιχείρησε να επιβάλει η κυβέρνηση και αποφασιστική η στάση της για διαρκή αγώνα με στόχο τη μη εφαρμογή και την απόσυρσή τους.

Η επιλογή, για την πολιτική που ακολούθησε η ΠΟΣΔΕΠ, ήταν ο αγώνας για την υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, του επιπέδου των σπουδών, της αξίας των πτυχίων και των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων των ελληνικών δημόσιων Πανεπιστημίων, δηλαδή για το παρόν και το μέλλον της παιδείας και των φοιτητών μας.

Στην πολιτική που κατεδαφίζει το δημόσιο πανεπιστημιακό σύστημα η ΠΟΣΔΕΠ αντιπαραθέσε τις ώριμες συγκροτημένες διεκδικήσεις του πανεπιστημιακού κινήματος για την υπεράσπισή του.

Οι διεκδικήσεις αυτές είναι οι απαραίτητες προϋποθέσεις - προσωπικό, υποδομές, εξοπλισμούς και επαρκή φοιτητική μέριμνα - που θα επιτρέψουν στα δημόσια Πανεπιστήμια να παρέχουν δωρεάν δημόσια ανώτατη εκπαίδευση υψηλής στάθμης σε όλους τους νέους, ώστε να αντιμετωπιστούν τόσο το εμπόριο ελπίδων των ΚΕΣ και των Κολεγίων όσο και η φοιτητική μετανάστευση. Που θα επιτρέψουν στα δημόσια Πανεπιστήμια να ανταποκριθούν στον κοινωνικό τους ρόλο και να αναπτύξουν ερευνητική δραστηριότητα σε όλα τα επιστημονικά πεδία για την παραγωγή νέας γνώσης και την αλήθεια, προς όφελος της κοινωνίας και όχι των ιδιωτικών συμφερόντων και των διάφορων χορηγών.

Διεκδικήσεις που θα εξασφαλίζουν στους πανεπιστημιακούς δασκάλους τις συνθήκες να ασκούν το λειτούργημά τους αφοσιωμένοι αποκλειστικά στη διδασκαλία και στην έρευνα και όχι στην ανάπτυξη επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Ο αγώνας για τη μη εφαρμογή και την απόσυρση των ρυθμίσεων της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης της ανώτατης εκπαίδευσης που επιχειρούσε να επιβάλλει η κυβέρνηση, δεν μπορούσε να διεξαχθεί παρά μόνο με συμπόρευση των δυνάμεων εκείνων που μέσα στην πανεπιστημιακή κοινότητα, και στη συνέχεια στο σύνολο της εκπαιδευτικής κοινότητας, είχαν σαφή θέση κατά της αναδιάρθρωσης και υιοθετούσαν τον κοινό συλλογικό αγώνα για την διεκδίκηση των αιτημάτων.

Κύρια συνιστώσα σ' αυτό το εγχείρημα ήταν το φοιτητικό κίνημα, με το οποίο συμπορευτήκαμε και συγκλίναμε αρκετές φορές με τις άλλες ομοσπονδίες της εκπαίδευσης.

Ο μεγάλος αγώνας για τη μη αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος απέδειξε ότι αυτή η συμπόρευση μπορεί να ευαισθητοποιήσει όχι μόνο την πανεπιστημιακή κοινότητα, αλλά και την κοινωνία ευρύτερα και να έχει αποτελέσματα.

Ο αγώνας μας έφερε αντιμέτωπους με τον πυρήνα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, με τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα, τους μηχανισμούς εξουσίας και επικοινωνιακής διαχείρισης.

Γι' αυτό αντιμετωπίσαμε επιθέσεις από την κυβέρνηση, την παρέμβαση της δικαστικής εξουσίας (κλήσεις εισαγγελέα, ποινική δίωξη με αφορμή συμμετοχή σε απεργία), καταστολή, στοχοποίηση από την αστυνομία (καταγγελία ΓΑΔΑ), αλλά και συκοφαντικές επιθέσεις από ΜΜΕ και από όσους, εντός και εκτός Πανεπιστημίου, έχουν επιλέξει να συνεισφέρουν στην προσπάθεια συντριβής εκείνων που αντιστέκονται.

Η ενορχηστρωμένη επίθεση εναντίον της ΠΟΣΔΕΠ και της ηγεσίας της – σήμερα προβάλλεται από τον τύπο ως "η υγιής επιχείρηση ανακατάληψης της ΠΟΣΔΕΠ" - έχει στόχο τη σταθερή θέση και την ανυποχώρητη στάση της για την υπεράσπιση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης ενάντια στη νεοφιλελεύθερη αναδιάρθρωση και τη συμπόρευσή της με το φοιτητικό κίνημα.

Η έκβαση του αγώνα

Η κυβέρνηση παρά την αντίθεση της πανεπιστημιακής κοινότητας και του εκπαιδευτικού κινήματος, ψήφισε μόνη της στη Βουλή τις ρυθμίσεις για την αναδιάρθρωση της ανώτατης εκπαίδευσης και της έρευνας και την επιβολή της ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, χρησιμοποιώντας ακόμη και ωμή αστυνομική βία για να καταστείλει τις αντιστάσεις!

Οι λιγοστές (όχι με δική μας ευθύνη) συναντήσεις των εκπροσώπων της ΠΟΣΔΕΠ με την ηγεσία του ΥΠΕΠΘ κατέληξαν, παρά τις τεκμηριωμένες θέσεις και διεκδικήσεις που παρουσιάζαμε, πάντοτε σε πλήρη άρνηση ή σε καμία δέσμευση, τόσο στα θεσμικά, όσο και στα οικονομικά αιτήματα.

Στον Υπουργό Οικονομικών υποβάλαμε υπόμνημα με τις διεκδικήσεις της ΠΟΣΔΕΠ και ζητήσαμε συνάντηση. Ο Υπουργός δεν ανταποκρίθηκε, ποτέ!

Η στάση των Υπουργών Παιδείας και Οικονομίας απέδειξε, ότι στόχος της κυβέρνησης δεν είναι η αναβάθμιση της ανώτατης εκπαίδευσης, ότι δεν ενδιαφέρεται για την λειτουργία των Πανεπιστημίων, αλλά επιδιώκει τη σύγκρουση με την πανεπιστημιακή κοινότητα και ότι θέλει να επιβάλει με κάθε κόστος την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας.

Η κυβέρνηση και το ΥΠΕΠΘ στην εκστρατεία για την εφαρμογή των ρυθμίσεων της αναδιάρθρωσης, επιστράτευσε ή αξιοποίησε "προθύμους" και χρησιμοποίησε κάθε μέσο πίεσης και εκβιασμού. Όπου υπήρξε ευνοϊκός συσχετισμός, έγιναν προσπάθειες αποσπασματικής εφαρμογής κάποιων ρυθμίσεων ("αξιολόγηση", "πιστωτικές μονάδες", "πρότυπος εσωτερικός κανονισμός", μεταπτυχιακά με δίδακτρα).

Αυτές όμως οι ενέργειες, δεν αντιστοιχούν στη συνολική εικόνα των Πανεπιστημίων και δεν καθορίζουν τη λειτουργία του πανεπιστημιακού συστήματος της χώρας.

Ο αγώνας του πανεπιστημιακού κινήματος απέτρεψε την εφαρμογή βασικών ρυθμίσεων.

Ανταποκρινόμενες στο αίτημα του πανεπιστημιακού κινήματος, οι Σύγκλητοι πολλών Ιδρυμάτων πήραν αποφάσεις ευθύνης για τη μη εφαρμογή των ρυθμίσεων της "μεταρρύθμισης" και την απόσυρσή τους, επειδή θα έχουν αρνητικές συνέπειες στη λειτουργία των Πανεπιστημίων.

Εκείνες οι ρυθμίσεις που, από αδυναμία του πανεπιστημιακού κινήματος, εφαρμόστηκαν δημιούργησαν ή ανέδειξαν μεγαλύτερα προβλήματα από εκείνα που υποτίθεται θα έλυναν.

Σήμερα η κυβέρνηση ομολογεί εμπράκτως την πλήρη αποτυχία της και αυτό αποτελεί ισχυρή επιβεβαίωση του πανεπιστημιακού κινήματος! Άλλαξε 2 φορές Υπουργό Παιδείας, θέλει να αλλάξει τον «νόμο-πλαίσιο», αναστέλλει τον νόμο για την έρευνα, δεν μπορεί να υλοποιήσει τους εκβιασμούς της προς τα Πανεπιστήμια!

Οι κατευθύνσεις της δράσης της ΠΟΣΔΕΠ

Μετά την ψήφιση του νέου «νόμου-πλαίσιο» συνεχίσαμε τον αγώνα σε συντονισμό με τους φοιτητές, τους εκπαιδευτικούς των άλλων βαθμίδων και τους εργαζόμενους, με κινητοποιήσεις, συλλαλητήρια, αγωνιστικές εκδηλώσεις πληροφόρησης του ελληνικού λαού και της νεολαίας, με στόχο την απόσυρση του νόμου αυτού.

Παράλληλα επιδιώξαμε να αναπτύξουμε το μέτωπο του αγώνα και μέσα στα Πανεπιστήμια: Για την ανάδειξη του πραγματικού χαρακτήρα του λεγόμενου «νόμου-πλαίσιο» με εκδηλώσεις ενημέρωσης και συζήτησης, σε συντονισμό και συνεργασία με τους φοιτητές και τους άλλους εργαζόμενους στα ΑΕΙ. Για τη μη εφαρμογή του πλήρως απονομιμοποιημένου στη συνείδηση της πανεπιστημιακής κοινότητας νέου «νόμου-πλαίσιο» και την ακύρωσή του στην πράξη. Για την ανατροπή όλων των νομοθετημάτων που εισάγουν τη νεοφιλελεύθερη αντιμεταρρύθμιση στην ανώτατη εκπαίδευση. Για την υπεράσπιση του Δημόσιου Δωρεάν Δημοκρατικού Πανεπιστημίου.

Συνοπτικά:

Πυκνές συγκλήσεις των συλλογικών οργάνων της ΠΟΣΔΕΠ

Για να αντιμετωπιστούν οι ραγδαίες εξελίξεις τα εκλεγμένα όργανα διοίκησης της Ομοσπονδίας (Ε.Γ. και Δ.Ε.) σε διάστημα σχεδόν δύο ετών πραγματοποίησαν 24 και 20 συνεδριάσεις αντιστοίχως. Οι συνεδριάσεις της Δ.Ε. ήσαν διευρυμένες με εκπροσώπους των Συλλόγων και των φοιτητών.

Εκδηλώσεις ενημέρωσης

Εκστρατεία ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης της πανεπιστημιακής κοινότητας.

Με παραινέσεις της ΕΓ και της ΔΕ προς τις διοικήσεις και τις Συγκλήτους των Πανεπιστημίων της χώρας ζητήθηκε να τοποθετηθούν σε κρίσιμα ζητήματα και να πάρουν αποφάσεις ευθύνης απέναντι στις ρυθμίσεις της αντιμεταρρύθμισης.

Ενημέρωση - ευαισθητοποίηση της κοινωνίας (εκδηλώσεις της ΠΟΣΔΕΠ μέσα και έξω από τα Πανεπιστήμια).

Ενημέρωση του πολιτικού κόσμου (παρουσίαση από τον πρόεδρο της ΠΟΣΔΕΠ στις Επιτροπές της Βουλής των θέσεων και διεκδικήσεων της ομοσπονδίας).

Ψηφιακά μέσα (ιστοσελίδα, συστηματική και πυκνή ηλεκτρονική ενημέρωση).

Κινητοποιήσεις

Με αποφάσεις της ΔΕ ή της ΕΓ κλήθηκαν οι Σύλλογοι να αποφασίσουν απεργιακές κινητοποιήσεις για την προβολή και διεκδίκηση των αιτημάτων της Ομοσπονδίας.

Χρησιμοποιήσαμε το μέσο αυτό όταν κρίθηκε απαραίτητο από τις εξελίξεις. Κυρίως για υπό ψηφίση νομοσχέδια: με το "μέτωπο της παιδείας" (φοιτητές, εκπαιδευτικοί). Για τον προϋπολογισμό, τα εργασιακά, ασφαλιστικά και οικονομικά αιτήματα: με τους άλλους εκπαιδευτικούς και τους εργαζομένους. Για θέματα πολιτικών δικαιωμάτων: με όλους τους ευαισθητοποιημένους πολίτες.

Πήραμε την πρωτοβουλία να καλέσουμε ή συμμετείχαμε, κυρίως σε συμπόρευση με τους φοιτητές και τους άλλους εκπαιδευτικούς, αλλά και με τους μαθητές και τους εργαζόμενους σε συλλαλητήρια, σε κρίσιμες στιγμές, για να αντιδράσουμε στις επιθετικές ενέργειες της κυβέρνησης και να δημοσιοποιήσουμε τη θέση μας.

Με πρωτοβουλίες της ΠΟΣΔΕΠ οργανώθηκαν παραστάσεις διαμαρτυρίας έξω από τη Βουλή κατά τη συζήτηση του προϋπολογισμού και σημαντικών νομοθετημάτων. Για τις οικονομικές διεκδικήσεις των πανεπιστημιακών και με αίτημα συνάντηση με τον Υπουργό Οικονομικών έγινε παράσταση διαμαρτυρίας και έξω από το ΥΠΟΟ.

Ένδικο μέσα

Προσφυγή στο ΣτΕ κατά του νέου «νόμου-πλαίσιο», αγωγή για τα χημικά, προετοιμασία νομικών ενεργειών στη χώρα μας και στα όργανα της ΕΕ.

Επικοινωνία με τα κινήματα παιδείας στις άλλες χώρες της Ευρώπης

Συμπερασματικά:

Οι ευθύνες και η συνεισφορά της ΠΟΣΔΕΠ στην υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου

Οι συνέπειες του αγώνα και οι ευθύνες μας

Εμείς που αγωνιούμε για την τύχη του δημόσιου Πανεπιστημίου είμαστε πανεπιστημιακοί δάσκαλοι αφιερωμένοι σε ένα έργο ζωής, που είναι η διδασκαλία και η έρευνα προς όφελος των φοιτητών μας και της κοινωνίας. Γι αυτό μας στοιχίζει όταν είμαστε υποχρεωμένοι να αναστείλουμε αυτό το έργο, όταν αποφασίζουμε κινητοποιήσεις.

Αρκετοί συνάδελφοι, καλοπροαίρετα, προτάσσουν την κανονική λειτουργία ως "το ισχυρότερο όπλο για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου" ή ηπιότερα δηλώνουν ότι οι συνέπειες των κινητοποιήσεων υποβαθμίζουν το δημόσιο Πανεπιστήμιο. Η αδίσταχτη επιθετική πολιτική όμως που επιβάλλεται, αν είχε απέναντί της μια τέτοια στάση, θα είχε εφαρμόσει τα πάντα. Και με την ανεμπόδιστη εφαρμογή των αυταρχικών, αντιεκπαιδευτικών ρυθμίσεων, αντί του δημόσιου δημοκρατικού Πανεπιστημίου (με όλα τα πραγματικά προβλήματά του) θα ήμασταν τώρα μέσα σε ένα "αυταρχικό εκπαιδευτήριο" που θα λειτουργούσε σαν ιδιωτική επιχείρηση.

Αυτό το διεφθαρμένο σύστημα εξουσίας, που βουλιάζει μέσα στη διαπλοκή και στα σκάνδαλα, έχει αποδείξει με κραυγαλέα παραδείγματα ότι δεν αρκεί σήμερα απλώς να κάνουμε καλά και ευσυνείδητα τη δουλειά μας!

Ήταν εύλογη η επιφυλακτικότητα που εξέφραζαν συνάδελφοι για τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

Όμως, σήμερα, και όχι αύριο, έπρεπε και πρέπει υπερασπιστούμε το δημόσιο Πανεπιστήμιο από την κατεδάφισή του που επιχειρεί η κυβέρνηση.

- Ορισμένες στιγμές, εκτιμώντας την πολιτική συγκυρία, προτείναμε απεργιακές κινητοποιήσεις που υιοθετήθηκαν από την ΠΟΣΔΕΠ, οι οποίες δεν είχαν την αναμενόμενη ή είχαν περιορισμένη συμμετοχή. Όμως, ακόμη και σε αυτές τις περιπτώσεις, που οι απεργίες διαδραμάτιζαν κυρίως συμβολικό πολιτικό ρόλο, ήταν, κατά την εκτίμησή μας, απαραίτητες γιατί συνέβαλαν να διατηρηθούν ζωντανές μέσα στα Πανεπιστήμια, στην κοινωνία αλλά κυρίως στην κεντρική πολιτική σκηνή οι διεκδικήσεις για την παιδεία και το δημόσιο Πανεπιστήμιο, αλλά και το ότι υπάρχει αγώνας διαρκής κατά των "αντιμεταρρυθμίσεων" της νεοφιλελεύθερης βαρβαρότητας.
- Η δράση της ΠΟΣΔΕΠ έφερε τους Συλλόγους και τους συναδέλφους στα όριά τους. Είναι επιτακτική ανάγκη να συσπειρώσουμε στα συνδικαλιστικά μας όργανα τους πανεπιστημιακούς εκείνους που είναι αφιερωμένοι στο λειτούργημά τους και νοιάζονται για το μέλλον της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης και να διευρύνουμε την εμβέλεια της δράσης των συνδικαλιστικών οργάνων και του πανεπιστημιακού κινήματος.
- Δεν καταφέραμε να ικανοποιηθούν οι οικονομικές διεκδικήσεις για τη θέση και το ρόλο των πανεπιστημιακών δασκάλων και για τις ανάγκες των Πανεπιστημίων, γιατί συναντήσαμε την απόλυτη άρνηση της κυβέρνησης.
- Δεν καταφέραμε με τη συλλογική δράση της ΠΟΣΔΕΠ, παρά το ανοιχτό "εσωτερικό μέτωπο" που κρατά η Ομοσπονδία, να αποτρέψουμε την ανάπτυξη του "επιχειρηματικού Πανεπιστημίου" και να αντιμετωπίσουμε αποτελεσματικά τις δράσεις εκείνων των ομάδων, οι οποίες σε αραστή συνεργασία με την εκάστοτε ηγεσία του ΥΠΕΠΘ, προωθούν τη μετάλλαξη του δημόσιου Πανεπιστημίου σε επιχείρηση και του ρόλου των πανεπιστημιακών δασκάλων σε επιχειρηματία, ο οποίος διαχειρίζεται με αγοραίους όρους την ερευνητική δραστηριότητα ή τις μεταπτυχιακές σπουδές. Δεν κατορθώσαμε να αποτρέψουμε την καταβολή διδάκτρων στις μεταπτυχιακές σπουδές.
- Παρά τις παρεμβάσεις της ΠΟΣΔΕΠ και τις προσπάθειες ανάδειξης με διαφάνεια της λειτουργίας του Πανεπιστημίου, δεν κατορθώσαμε να αντιμετωπίσουμε σε όλη της την έκταση τη διαπλοκή, είτε σε ακαδημαϊκά θέματα, είτε σε θέματα διαχείρισης. Ωστόσο, αναδείξαμε και δημοσιοποιήσαμε αρκετές πτυχές της.
- Παρά τις προσπάθειες για προβολή του Πανεπιστημίου που διεκδικούμε, δεν κατορθώσαμε να αναδείξουμε επαρκώς το έργο που επιτελούν τα δημόσια Πανεπιστήμια της χώρας και οι πανεπιστημιακοί δάσκαλοι, για να αντιμετωπιστεί η συστηματική δυσφήμισή τους από την κυβέρνηση, από ομάδες πανεπιστημιακών, τα ΜΜΕ και τα κέντρα που διαμορφώνουν το δημόσιο λόγο.

Τί πέτυχε η ΠΟΣΔΕΠ – παρακαταθήκη για το πανεπιστημιακό κίνημα

- **Την αποκάλυψη του αντιεκπαιδευτικού, αντισυνταγματικού, αντιδημοκρατικού και αντιλαϊκού χαρακτήρα της επιχειρούμενης "μεταρρύθμισης" με τον ανυποχώρητο αγώνα για την αποτροπή της και την αποτελεσματική υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης.**

Η έγκαιρη και σαφής τοποθέτηση απέναντι στην πολιτική που ασκείται από τις κυβερνήσεις των τελευταίων ετών (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ) σύμφωνα με τις επιλογές τις ΕΕ (διαδικασία της Μπολόνια και Ευρωπαϊκός Χώρος Ανώτατης Εκπαίδευσης και Έρευνας) και ο ανυποχώρητος αγώνας για την αποτροπή της, επέτρεψε τη διαμόρφωση ενός σταθερού πόλου αναφοράς και συσπείρωσης μέσα στην πανεπιστημιακή κοινότητα και στην κοινωνία ευρύτερα. Η ξεκάθαρη θέση και στάση της ΠΟΣΔΕΠ συνέβαλε στην ανάπτυξη του κινήματος παιδείας με κύρια συνιστώσα το φοιτητικό κίνημα.

Απέναντι σε αυτή τη στάση αντιπαρατίθενται ομάδες πανεπιστημιακών που έκριναν συνθήως τους νόμους της αναδιάρθρωσης ως "άτολμους" και "ανεπαρκείς" και πρότειναν την προβολή "βελτιώσεων". Αυτή η πολιτική εκφράστηκε και μέσα από τις κινήσεις παραγόντων, που από τα ΜΜΕ παρουσιάστηκαν ως "χίλιοι", οι οποίοι στήριξαν την κυβέρνηση σε κρίσιμες στιγμές της αντιπαράθεσής της με το πανεπιστημιακό κίνημα.

Η πολιτική αυτή ήταν σχεδόν πάντα κατά των απεργιακών κινητοποιήσεων της ΠΟΣΔΕΠ και των καταλήψεων των φοιτητών. Έναντι αυτών προέβαλαν προσχηματικά το "ανοιχτό Πανεπιστήμιο".

Απέναντι στον αγώνα για το μέγιστο διακύβευμα, την εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης επικαλούνταν πάντα το "κόστος" των κινητοποιήσεων.

- **Τη διατήρηση του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης**

Με τη συνεισφορά της ΠΟΣΔΕΠ, η αποτροπή της **αναθεώρησης του άρθρου 16** του Συντάγματος, η οποία θα καταργούσε την ισχυρή θεσμική κατοχύρωση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης, αποτέλεσε τη μεγαλύτερη νίκη του κινήματος παιδείας.

Με τη συνεισφορά της ΠΟΣΔΕΠ, το πανεπιστημιακό κίνημα πέτυχε τη μη εφαρμογή των ρυθμίσεων που νομιμοποιούν την **ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση** παρακάμπτοντας το Σύνταγμα:

Έστω και προσωρινά δεν εφαρμόζονται, "παγώνουν", ο νόμος για τα Κολέγια και η Οδηγία της ΕΕ 36/2005.

Ο ανυποχώρητος αγώνας του κινήματος παιδείας και η στήριξη της ευαισθητοποιημένης από αυτό τον αγώνα κοινωνίας είναι η μοναδική εγγύηση για την αποτροπή αυτής της πολιτικής της υποτέλειας που είναι καταστροφική για το πανεπιστημιακό σύστημα της χώρας και το οδηγεί στην ιδιωτικοποίηση.

- **Την υπεράσπιση του δημοκρατικού και ακαδημαϊκού χαρακτήρα του Πανεπιστημίου και τη μη εφαρμογή της αντιμεταρρύθμισης**

Με τη συνεισφορά της ΠΟΣΔΕΠ, το πανεπιστημιακό κίνημα πέτυχε την **απονομιμοποίηση** στη συνείδηση της πανεπιστημιακής κοινότητας και της κοινωνίας και τη **μη εφαρμογή** στην πράξη τόσο των βασικότερων ρυθμίσεων του νέου «νόμου-πλαίσιο», όσο και του συνόλου της αντιμεταρρύθμισης ("διασφάλιση της ποιότητας", "πιστωτικές μονάδες", "πρότυπος εσωτερικός κανονισμός", τετραετείς συμβάσεις, πανεπιστημιακό άσυλο).

Με τη συνεισφορά της ΠΟΣΔΕΠ, το πανεπιστημιακό κίνημα εμμένοντας στη θέση ότι το **πανεπιστημιακό άσυλο** αποτελεί αδιαπραγμάτευτη κοινωνική κατάσταση, απέτρεψε τη γενικευμένη εκστρατεία για συρρίκνωση ή και κατάργησή του.

- **Την αποτροπή της πλήρους και θεσμικά κατοχυρωμένης εμπορευματοποίησης και ιδιωτικοποίησης του Πανεπιστημίου**

Με τη συνεισφορά της ΠΟΣΔΕΠ, το πανεπιστημιακό κίνημα απέτρεψε την γενικευμένη **επιβολή διδασκτρων** στο σύνολο των μεταπτυχιακών σπουδών, που προβλέπει ο νέος νόμος. Αυτό είναι σημαντική επιτυχία. Είναι όμως αδυναμία του πανεπιστημιακού κινήματος το ότι δεν κατάφερε να αποτρέψει σε αρκετά μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών και σε σεμινάρια κατάρτισης την επιβολή διδασκτρων!

Ο αγώνας της ΠΟΣΔΕΠ σε συμπόρευση με το σύνολο των ερευνητών ενάντια στην ψήφιση και για την αποτροπή του **νέου νόμου για την έρευνα** δημιούργησε τις προϋποθέσεις για αποτελεσματική αντίσταση στην πλήρη εμπορευματοποίηση και ιδιωτικοποίηση της ερευνητικής δραστηριότητας των Πανεπιστημίων και των ερευνητικών κέντρων που επιβάλλει.

Σήμερα η κυβέρνηση "παγώνει" για ένα έτος την εφαρμογή αυτού του νόμου που ψήφισε.

- **Την επεξεργασία και ανάδειξη των αιτημάτων για το δημόσιο Πανεπιστήμιο που ανταποκρίνεται στον κοινωνικό του ρόλο**

Η ΠΟΣΔΕΠ μέσα από τις συλλογικές της λειτουργίες επεξεργάστηκε και διεκδικεί **αιτήματα** τα οποία αποτελούν τις προϋποθέσεις – προσωπικό, υποδομές, φοιτητική μέριμνα, θεσμοί - που θα επιτρέψουν τα δημόσια Πανεπιστήμια της χώρας να ανταποκριθούν στον κοινωνικό τους ρόλο.

Αυτές οι διεκδικήσεις είτε αγνοήθηκαν σκόπιμα, είτε αντιμετωπίστηκαν αρνητικά από την κυβέρνηση.

Όμως, οι αγώνες της ΠΟΣΔΕΠ πέτυχαν να τις καταστήσουν **ώριμες διεκδικήσεις**, όχι μόνο κερδίζοντας την αποδοχή του συνόλου σχεδόν της πανεπιστημιακής κοινότητας, αλλά με την ευαισθητοποίηση της κοινωνίας και την ευρύτερη κοινωνική αποδοχή.

- **Την ανάδειξη της φυσιογνωμίας του πανεπιστημιακού δασκάλου που υπερασπίζεται το λειτούργημα και τον κοινωνικό του ρόλο**

Με τους αγώνες της η ΠΟΣΔΕΠ ανέδειξε και πρόβαλε τη φυσιογνωμία του πανεπιστημιακού δασκάλου ως δημόσιου λειτουργού αφοσιωμένου στη διδασκαλία και στην έρευνα ο οποίος, υπερασπιζόμενος την αξιοπρέπειά του, **συμμετέχει σε συλλογικούς αγώνες** μαζί με τους φοιτητές του για την υπεράσπιση του δημόσιου Πανεπιστημίου από την καταστροφική "μεταρρύθμιση" που επιβάλλεται.

Φυσιογνωμία που αντιπαρατίθεται στην εικόνα των πανεπιστημιακών που μετατρέπουν την ερευνητική δραστηριότητά τους σε επιχειρηματική και αντιμετωπίζουν τη διδασκαλία σαν πάρεργο, οι οποίοι αξιοποιώντας την πολιτική της κυβέρνησης εδραιώνουν το **επιχειρηματικό Πανεπιστήμιο**.

Φυσιογνωμία που αντιπαρατίθεται στην εικόνα των πανεπιστημιακών που συναλλάσσονται με την εκάστοτε κυβέρνηση, και συχνά συμμετέχουν σε "πρωτοβουλίες" παραγόντων πάντοτε "πρόθυμων" να την στηρίξουν σε όποιες επιλογές της.

- **Την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης στη συλλογική αντίσταση απέναντι στις "μεταρρυθμίσεις" που διαλύουν την κοινωνία**

Με τη συνεισφορά της ΠΟΣΔΕΠ, το κίνημα παιδείας με τις τακτικές νίκες που πέτυχε έδωσε ελπιδοφόρα μηνύματα στις κοινωνικές ομάδες – ιδιαίτερα στους νέους – που συνθλίβονται από τη νεοφιλελεύθερη

βαρβαρότητα: Με τη **συλλογική δράση** μπορεί να αποτραπεί η επίθεση και να υπάρξουν και νίκες, έστω τακτικές, ιδιαίτερα σήμερα που το ιδεολογικό και πολιτικό σπλοστάσιο αυτής της πολιτικής καταρρέει λόγω της γενικευμένης κρίσης.

- **Την ανάδειξη της ΠΟΣΔΕΠ ως συνδικάτου ανεξάρτητου από την πολιτική εξουσία και την διοίκηση των Πανεπιστημίων**

Η ΠΟΣΔΕΠ με τις θέσεις και τη στάση της έχει κατακτήσει το ρόλο ενός **συνδικάτου ανεξάρτητου** από την πολιτική εξουσία, αλλά και από την διοίκηση των Πανεπιστημίων. Για αυτό είναι και ο μοναδικός φορέας συνδικαλιστικής έκφρασης των πανεπιστημιακών δασκάλων, ιδιαίτερα μετά την πλήρη συνδικαλιστική κάλυψη και των συμβασιούχων διδασκόντων του ΠΔ 407. Και σήμερα, ακριβώς λόγω της αγωνιστικής της στάσης, ακόμη περισσότεροι πανεπιστημιακοί διεκδικούν να εκφράσουν τη φωνή τους μέσα από την ΠΟΣΔΕΠ, αναδεικνύοντας έτσι τον σημαντικό ρόλο που έπαιξε και μπορεί να συνεχίσει να παίζει.

Επιβεβαίωση της θέσης ενάντια στην αντιμεταρρύθμιση και της αγωνιστικής στάσης της ΠΟΣΔΕΠ για την αποτροπή της αποτελεί το γεγονός ότι η κυβέρνηση, ενώ ξεκίνησε το 2005 αλαζονικά και επιθετικά να επιβάλει αυτή την πολιτική, σήμερα αφού αναγκάστηκε να αλλάξει δύο φορές υπουργό παιδείας, συζητάει για "πάγωμα" των ρυθμίσεων για την ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση, του νόμου για την έρευνα και για "βελτιώσεις" στο "νόμο – πλαίσιο".

Ισχυρή επιβεβαίωση όμως συνιστούν και οι κινητοποιήσεις του πανεπιστημιακού κινήματος σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, Γαλλία, Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία, με τις ίδιες διεκδικήσεις, για την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης και έρευνας, της θέσης και του ρόλου των πανεπιστημιακών δασκάλων, ενάντια στη διαδικασία της Μπολόνια και στην πολιτική της ΕΕ.

Προοπτική – το 9^ο Συνέδριο

Η κατάσταση όμως είναι δυναμική και δεν πρέπει να ανατραπεί. Οι εκβιασμοί της κυβέρνησης, με ισχυρό όπλο τη χρηματοδότηση και οι πιέσεις που ασκούν διάφορες ομάδες "εκσυγχρονιστών", απαιτούν διαρκή επαγρύπνηση και αγώνα του πανεπιστημιακού κινήματος. Δηλαδή απαιτείται ο διαρκής αγώνας των δυνάμεων εκείνων, στους πανεπιστημιακούς και στους φοιτητές, που έχουν αποδείξει, με τη θέση και τη στάση τους, τη συνέπειά τους στην υπεράσπιση της δημόσιας και δωρεάν ανώτατης εκπαίδευσης απέναντι στη νεοφιλελεύθερη κατεδάφισή της.

Έχουμε την πεποίθηση ότι, κύριο θέμα και απόφαση του 9^{ου} Συνεδρίου πρέπει να είναι η συνέχιση της αγωνιστικής στάσης που ακολουθήσαμε μέχρι τώρα, ο ανυποχώρητος αγώνας για την ανατροπή της αναδιάρθρωσης.

Σήμερα που τα ιδεολογικά, πολιτικά και θεσμικά όπλα αυτής της πολιτικής, λόγω και της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, αμφισβητούνται, και για τα θέματα της αγοράς, δεν είναι δυνατόν να γίνει αποδεκτό ότι αυτά θα ρυθμίζουν τα θέματα της παιδείας.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΩΝ